

Ów starodawny wąż

Oszustwo, nadużycie mądrości

I rzucony został ogromny smok, wąż starodawny, zwany diablem i szatanem, który zwodzi cały świat; rzucony został na ziemię, zrzućeni też zostali z nim jego aniołowie – Obj. 12:9.

Prawdopodobnie najbardziej znaną ilustracją Przeciwnika jest starodawny wąż, wielki zwodziciel. Porównanie to ma swoje źródło w wydarzeniach z ogrodu Eden, gdzie Szatan wykorzystał węża w celu zwiedzenia Ewy i doprowadzeniu do tego, że zjadła owoc drzewa znajomości dobrego i złego (1 Moj. 3:1-6). Apostoł Paweł potwierdził to, gdy pisał: „wąż chytrą swoją zwiódł Ewę” (2 Kor. 11:3, por. 1 Tym. 2:14).

Szatan nie był stworzony jako kłamca i zwodziciel. Zanim zgrzeszył, szatan jest opisany w Piśmie Świętym jako Lucyfer, istota doskonała, piękna, pełna mądrości, syn poranku (Izaj. 14:12). Oto jak prorok Ezechiel opisywał jego piękno: „Tak mówi Wszechmocny Pan: Ty, który byłeś odbiciem doskonałości, pełnym mądrości i skończonego piękna, byłeś w Edenie, ogrodzie Bożym; okryciem twoim były wszelakie drogie kamienie: karneol, topaz i jaspis. chryzolit, beryl i onyks, szafi r, rubin i szmaragd; ze złota zrobione były twoje bębenki, a twoje ozdoby zrobiono w dniu, gdy zostałeś stworzony. Obok cheruba, który bronił wstępu, postawiłem cię; byłeś na świętej górze Bożej, przechadzałeś się pośród kamieni ognistych. Nienagannym byłeś w postępowaniu swoim od dnia, gdy zostałeś stworzony, aż dotąd, gdy odkryto u ciebie niegodziwość” (Ezech. 28:12-15).

Zewnętrzne piękno Lucyfera nie przerodziło się w znacznie ważniejsze piękno serca i charakteru. Jego serce stało się wyniosłe i wbiło się w pychę. Ezechiel zanotował: „Twoje serce było wyniosłe z powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności” (Ezech. 28:17). Duma Lucyfera zniszczyła jego mądrość.

Przestał być zadowolony z pozycji jaką został obdarzony w Bożym porządku. Duma doprowadziła go do ambicji panowania nad Bożym stworzeniem, osiągnięcia Bożej pozycji we władzy i kontroli, lecz nie w sercu i charakterze. Prorok Izajasz napisał: „A przecież to ty mawiałeś w swoim sercu: Wstąpię na niebiosy, swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże i zasiadę na górze narad, na najdalszej północy. Wstąpię na szczyty obłoków, zrównam się z Najwyższym” (Izaj. 14:13-14). Pragnieniem szatana było wyniesienie swego tronu ponad innych aniołów na podobieństwo Boga. Historia ta uczy, że duma niszczy doskonałą mądrość pochodzącą

od Boga. Nawet Lucyfer, który miał bezpośrednią znajomość i społeczność z Bogiem, utracił tę mądrość z powodu dumy. Zbuntował się przeciwko wyższej mądrości i mocy Bożej, w wyniku czego w ostatecznym rozrachunku utraci wszystko, co kiedykolwiek posiadał, łącznie z życiem. Niszczący wpływ dumy jest tak silny, że gdy zostanie nią objęte serce, staje się ono obrzydliwością dla Pana, podobnie jak dumne spojrzenie (Przyp. 6: 16,17; 8:13; 16:5). Starajmy się uważnie strzec naszych serc przed pychą, aby nie zniweczyła ona mądrości jaką otrzymaliśmy od niebieskiego Ojca (Jak. 3:17).

Pismo Święte nie mówi nam, jak długo Lucyfer kultywował dumę w swym sercu, planując bunt przeciwko Bogu. Można przypuszczać, że każdy bunt skończyłby się niepowodzeniem, gdyby Lucyfer próbował podjąć go bezpośrednio wobec aniołów. Aniołowie mieli bezpośredni dostęp i społeczność z Bogiem. Uznawali oni zwierzchność oraz moc Bożą i nie zaakceptowali by Lucyfera jako swego władcy. Ambicja Lucyfera i jego bunt musiały zatem znaleźć inną formę realizacji.

Kłamstwo szatana

Stworzenie człowieka stworzyło wygodną okazję do rebelii. Oto bowiem pojawiła się istota na innym poziomie istnienia niż niebieski. Nie mogła ona bezpośrednio widzieć swego Stworzyciela i miała ograniczoną ilość informacji co do Jego mocy, charakteru i chwały. Była podatna na zwiedzenie przez Lucyfera. Być może przypuszczał on, że będzie mógł on poszerzyć swe królestwo dzięki przejęciu władzy nad ludźmi i uczynieniu z nich swoich poddanych. Tymczasem, Bóg wyznaczył Lucyferowi miejsce obok cheruba broniącego wstępu do ogrodu Eden, w związku z czym miał on bezpośredni dostęp do naszych pierwszych rodziców. Znając zamiary serca Lucyfera, Bóg umiejscowił go w doskonałym miejscu, gdzie mógł dać wyraz swemu buntowi. Szatan wykorzystał sytuację i za pośrednictwem węża znanego Adamowi i Ewie przeprowadził swój zwodniczy zamiar. Szatan przebiegle zapytał się najpierw, czy w ogrodzie znajdują się jakieś zakazane drzewa (1 Moj. 3:1). Pełniąc rolę cheruba broniącego dostępu do samego ogrodu, doskonale znał odpowiedź na to pytanie; jednakże użył tej metody aby zdobyć zaufanie Ewy i zwiść ją. Metodę tę szatan wykorzystuje po dziś dzień w stosunku do rodzaju ludzkiego. Stara się pokazać jako przyjaciel i utworzyć nić przyjaźni, zanim posłuży się kłamstwem w które chce, aby jego ofiara uwierzyła.

Gdy usłyszał odpowiedź Ewy, szatan posłużył się

wielkim kłamstwem: „Na pewno nie umrzecie, lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło” (1 Moj. 3:4-5). Zwodząc Ewę, szatan oskarżył Boga o zatajanie przed ludźmi wiedzy i przywilejów, które powinny być ich udziałem. Jego kłamstwo dotyczyło nie tylko kary, lecz również dotyczyło fałszywego obrazu Bożego charakteru.

Szatan nadużył zarówno swej większej wiedzy, posiadanej przez niego jako istotę duchową, jak i swej pozycji jako cheruba strzegącego wejścia do ogrodu Eden, w celu zwiedzenia a w końcu zamordowania naszych pierwszych rodziców. Uczynił to wszystko jedynie dla swych egoistycznych powodów: w celu zdobycia władzy nad ludźmi. Szatan wiedział, że karą za nieposłuszeństwo była śmierć. Spędził on miliony lat w obecności Bożej i wiedział, że niebieski Ojciec dotrzyma swego słowa. Wiedział on czym jest śmierć, ponieważ obserwował ją w procesie stworzenia. Mimo to nie przejmował się wpływem swych zwodniczych czynów na ludzkość, która była jedynie pionkiem w jego buncie przeciwko Bogu. Dlatego właśnie szatan nazwany został „mężobójcą od początku” (Jan. 8:44).

Sugestia Szatana przemówiła do dumy Ewy i jej pragnienia zdobycia większej ilości informacji, większej renomy, większej swobody. Przeciwnik pobudził jej egoizm, pożądanie i pychę: „A gdy kobieta zobaczyła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia i że były miłe dla oczu, i godne pożądania dla zdobycia mądrości, zerwała z niego owoc i jadła. Dała też mężowi swemu, który był z nią, i on też jadł” (1 Moj. 3:6). Od tamtej pory, szatan używa tej samej metody względem ludzkości. Apostoł Jan napisał: „Bo wszystko, co jest na świecie, pożądliwość ciała i pożądliwość oczu, i pycha życia, nie jest z Ojca, ale ze świata” (1 Jan. 2:16).

Te światowe wartości istnieją dzięki wpływowi szatana. On używa swych zwodniczych metod aby przemówić do pragnień ziemskiej natury, pragnień oczu oraz pychy życia, a w ten sposób aby zwieść ludzkość i doprowadzić ją do wypełniania jego rozkazów. Kłamstwo szatana względem Ewy było pierwszym oszustwem w dziejach Bożego stworzenia. Jezus wyjaśnił: „Ojcem waszym jest diabeł i chcecie postępować według pożądliwości ojca waszego. On był mężobójcą od początku i w prawdzie nie wytrwał, bo w nim nie ma prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa” (Jan. 8:44). Lucyfer był niegdyś pełen mądrości. Jednakże jako szatan, stał się ojcem kłamstwa. Oszustwo jest jego wynalazkiem i on nadal wykorzystuje je przeciwko ludziom w celu utrzymania swej władzy i istnienia. Wielkie kłamstwo „nie umrzecie” jest nadal powtarzane, w wielu rozmaitych formach. Koncepcja „duszy nieśmiertelnej” jaka istnieje zarówno w doktrynie Kościoła Rzymskokatolickiego jak i w wielu doktrynach protestanckich, hinduska koncepc-

ja ciągłej reinkarnacji, modlitwy za zmarłych – wszystkie one oparte są na tym pierwszym kłamstwie. Szatan w wielkim stopniu rozpowszechnia ten olbrzymi fałsz.

Apostoł Paweł napisał: „W których bóg świata tego zaślepił umysły niewierzących, aby im nie świeciło światło ewangelii o chwale Chrystusa, który jest obrazem Boga” (2 Kor. 4:4). Szatan wykorzystuje swe kłamstwo w celu utrzymania ludzkości w zaślepieniu i w ciemności, co do wspaniałego charakteru Boga, Jego planu zbawienia oraz możliwości kroczenia śladami Chrystusa. W wyniku zwodniczych działań szatana, „ciemność okrywa ziemię i mrok narody” (Izaj. 60:2).

Próba zwiedzenia Jezusa

Szatan nadużył niebiańskiej mądrości, gdy podjął próbę zwiedzenia Jezusa w czasie jego pierwszego przyjścia. W czasie drugiego kuszenia na puszcy, Szatan cytował Psalm 91:11,12 mówiący o anielskiej ochronie jaka obejmowała naszego Pana. Szatan wyzwał Jezusa, aby ten zademonstrował tę ochronę i rzucił się w dół ze szczytu świątyni. Nasz Pan mądrze odpowiedział mu: „Nie będziesz kusił Pana, Boga swego” (Mat. 4:6,7; 5 Moj. 6:16).

Szatan próbował również innych zwodniczych zabiegów w czasie ziemskiej służby naszego Pana. Wykorzystał apostoła Piotra aby ten zgromił Jezusa gdy On wyjaśniał im, że „musi pójść do Jerozolimy, wiele wycierpieć od starszych arcykapłanów i uczonych w Piśmie, że musi być zabity i trzeciego dnia wzbudzony z martwych” (Mat. 16:21-22). Jezus zauważył, że szatan zwiódł Piotra przeciwko woli Bożej, w związku z czym powiedział Piotrowi: „Idź precz ode mnie, szatanie! Jesteś mi zgorszeniem, bo nie myślisz o tym, co Boskie, lecz o tym, co ludzkie” (Mat. 16:23).

Próby zwiedzenia Jezusa trwały nawet, gdy wisiał już na krzyżu. Szatan wykorzystał kapłanów, faryzeuszy, uczonych w Piśmie i starszych, aby ci kusili Jezusa mówiąc: „Innych ratował, a siebie samego ratować nie może; jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża; a uwierzemy w niego” (Mat. 27:42). Oczywiście, kapłani, faryzeusze, uczeni w Piśmie i starsi nie przyjęli by Jezusa nawet gdyby i to uczynił. Odrzucili oni przecież Jezusa jako Mesjasza nawet wtedy, gdy wzbudził człowieka z martwych (Łuk. 16:31). Ich wołania pod krzyżem były zatem kolejnym wyrazem kuszenia, mającym na celu uniemożliwienie Jezusowi dokończenie Jego ofiary, będącej okupem za wszystkich.

Szatan wykorzystuje swą niebiańską mądrość w celu zwiedzenia i nas. Będzie on błędnie cytował zapisy Pisma Świętego albo wypaczał jego zastosowanie w celu powstrzymania nas w wędrówce po wąskiej ścieżce. Będzie wykorzystywał naszą rodzinę i braci w celu

zwiedzenia nas. Wykorzysta każdego, kto umożliwi mu odciągnięcie nas od naszego przymierza ofiary uczynionego aż na śmierć (Rzym. 6:3-5). Aby uniknąć ataków tego starodawnego węża, diabła, musimy przywdziać na siebie zupełną zbroję Bożą (Efez. 6:11).

Lawina pokus

W starożytnych czasach, szatan nadużył niebiańskiej mądrości w celu zwiedzenia ludzi w kierunku bałwochwalstwa, które objęło oddawanie czci bogom ze srebra i złota oraz składanie ofiar z ludzi. W czasie wieku Chrześcijańskiego, Szatan nadużył niebiańskiej mądrości w celu wmieszania do Bożej prawdy wystarczającej ilości błędu, w celu wprowadzenia zamieszania i zwiedzenia tych, którzy szukają Boga. Jego kłamstwa obejmują doktrynę o Trójcy, ognistym piekle jako karze dla grzeszników, Papieżu jako zastępcy Chrystusa na ziemi oraz Papiestwie jako królestwie Chrystusowym na ziemi. Jego zwodnicze zabiegi spowodowały, że człowiek utracił wizję Boga jako miłującego Ojca, zaś uzyskał Jego obraz jako mściwego Boga lubującego się w wiecznym torturowaniu człowieka w piekle. Apostoł Paweł komentuje: „I nic dziwnego; wszak i szatan przybiera postać anioła światłości. Nic więc nadzwyczajnego, jeśli i słudzy jego przybierają postać sług sprawiedliwości; lecz kres ich taki, jakie są ich uczynki” (2 Kor. 11:14-15). Ten zalew błędu rozpoczęty przez szatana opisany został w Objawieniu: „A gdy smok ujrzał, iż został rzucony na ziemię, zaczął prześladować niewiastę, która porodziła chłopczyka. I dano niewieście dwa skrzydła wielkiego orła, aby poleciała na pustynię na miejsce swoje, gdzie ją żywili przez czas i czasy, i pół czasu, z dala od węża. I wyrzucił wąż z paszczy swojej za niewiastą strumień wody, aby ją strumień porwał, lecz ziemia przyszła niewieście z pomocą i otworzyła swoją gardziel, i wchłonęła strumień, który smok wyrzucił z swojej paszczy” (Obj. 12:13-16).

Smok to „wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, który zwodzi cały świat” (Obj. 12:9). Gdy Kościół został osamotniony na puszcy w czasie 1260 „dni” (z których każdy przedstawia rzeczywisty rok, por. 4 Moj. 14:34, Ezech. 4:6) panowania papiestwa, szatan jako wąż, wielki zwodziciel, wypuł rzekę fałszywych doktryn, która miała za zadanie pochłoniąć Kościół w odmętach błędu. Tymczasem ziemia i społeczeństwo ludzkie pochłonięto błąd i Kościół został ocalony.

Człowiek grzechu, kąkol i Babilon

Szatan wykorzystał błąd zmieszany z niebiańską prawdą w celu stworzenia wielkiego odstępstwa, Papiestwa, które zwiodło ludzkość co do znajomości Boga i Jego planu zbawienia. Ten fałszywy system opisany został jako „człowiek grzechu (...) który wynosi się ponad wszystko, co się zwie Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci” (2 Tes. 2:3,4). Apostoł pisze dalej: „A ów

niegodziwiec przyjdzie za sprawą szatana z wszelką mocą, wśród znaków i rzekomych cudów, i wśród wszelkich podstępnych oszustw wobec tych, którzy mają zginąć” (2 Tes. 2:9-10). Kłamstwo szatana, że system papieski jest prawdziwym Kościołem, było kluczem do zbudowania jego potęgi i wpływów, jakie obecnie posiada nad ludzkością.

Zwodnicza działalność szatana pokazana jest również w przypowieści o pszenicy i kąkolu (Mat. 13:24-30). Kąkol, albo fałszywi Chrześcijanie, zostali zasiani przez diabła (wersety 38,39). Posługując się zwodniczymi praktykami i pobudzając dumę przywódców kościoła, szatan popchnął ich w kierunku poszukiwania władzy i prestiżu poprzez wprowadzanie pogańskiej teologii do nauczania w celu zachęcenia jak największych mas ludzi do wstępowania w szeregi kościoła, dla zwiększenia jego zasięgu. W ten sposób, ilość „kąkolu” szybko przekroczyła liczbę „pszenicy”, zaś sama „pszenica” nie mogła być rozpoznana aż do czasu powrotu naszego Pana, kiedy to rozpoczął się czas żniwa Wieku Ewangelii. Wezwanie „wynajdź z niego ludu mój” doprowadziło do oddzielenia pszenicy od kąkolu, separując prawdziwy Kościół od kościoła fałszywego zbudowanego na gruncie kłamstw szatana (Obj. 18:4). Innym określeniem używanym na opisanie fałszywego kościoła jest „Babilon”, które to słowo oznacza „zamieszanie” (Obj. 17:5). Szatan za jego pośrednictwem upoił narody winem cudzołożnych doktryn, zaślepiając świat na Boże prawdy: „Upadł, upadł Wielki Babilon i stał się siedliskiem demonów i schronieniem wszelkiego ducha nieczystego i schronieniem wszelkiego pactwa nieczystego i wstrętnego. Gdyż wszystkie narody piły wino szaleńczej rozpusty jego i królowie ziemi uprawiali z nim wszećczeństwo, a kupcy ziemi wzbogacili się na wielkim jego przepychu” (Obj. 18:2-3).

Prawdziwi naśladowcy Chrystusa nie są odporni na zwodnicze praktyki „starodawnego węża”. Apostoł Paweł napisał: „Obawiam się jednak, ażeby, jak wąż chytrością swoją zwiódł Ewę, tak i myśli wasze nie zostały skażone i nie odwróciły się od szczerzego oddania się Chrystusowi” (2 Kor. 11:3). Parząc na historię kościoła po śmierci apostołów możemy zrozumieć troskę św. Pawła. Pod wpływem zwodniczych działań szatana, po śmierci apostoła Pawła, „wejda między was wilki drapieżne, nie oszczędzając trzody, nawet spomiędzy was samych powstaną mężowie, mówiący rzeczy przewrotne, aby uczniów pociągnąć za sobą” (Dz. Ap. 20:29-30). Podobne zmiany zaszły po śmierci Pastora Russell’a w roku 1916. Szatan pobudził pewne jednostki w celu zdobycia kontroli i wprowadzenia błędu do doktryn nauczanych między braćmi. W wyniku tych działań, wielu straciło zrozumienie licznych obszarów prawdy włączając w to okup, rolę Izraela w planie Bożym, kwestię otwarcia drzwi do wysokiego powołania oraz pełnej perspektywy królestwa Chrystusowego.

Szatan nadal nadużywa niebiańskiej mądrości, zwodząc ludzi w dzisiejszych czasach. Stawia pod znakiem zapytania drugą obecność naszego Pana. Wszczyna spory między braćmi na punkcie interpretacji prorocत्व i chronologii. Wszyscy zatem muszą być czujni i korzystać z przyłbicy zbawienia oraz miecza ducha, jako ochrony przed oszustwami „starodawnego węża” (Efez. 6:17). Bóg obiecał, że 6000 lat kłamstw szatana dobiegnie końca. Nasz Pan powrócił aby ująć smoka, węża starodawnego, którym jest szatan (diabeł) i związać go na tysiąc lat wrzucając go do otchłani w celu powstrzymania go od zwodzenia narodów aż dobiegnie końca tysiąc lat (Obj. 20:2,3). Związanie szatana da ludzkości poznać na czym polega stan wolny od zwodniczych praktyk. Następnie w czasie królestwa Chrystusowego „przemienię ludom ich wargi na czyste, aby wszystkie mogły wzywać imienia Pana i służyć mu jednomyślnie” (Sof. 3:9). Gdy szatan zostanie związany, czysty język Boży pokryje ziemię tak jak wody wypełniają morze (Izaj. 11:9). „I już nie będą siebie nawzajem pouczać, mówiąc: Poznajcie Pana! Gdyż wszyscy oni znać mnie będą, od najmłodszego do najstarszego z nich – mówi Pan” (Jer. 31:34). Bóg wyleje swego ducha na wszystkie ciało tak, aby ludzie mogli zrozumieć prawdę oraz wykonywać Jego prawo (Joel 2: 28, Ezech. 36:25-27)/ Gdy szatan zostanie rozwiązany w czasie trwania „małego czasu”, prawdopodobnie zwiedzeni zostaną

nieliczni, ponieważ większość serc zostanie ukształtowana przez świętego ducha Bożego oraz posłannictwo prawdy na obraz Jego charakteru. Jednym ze sposobów umożliwiających unikanie zwodniczych działań przeciwnika jest wypełnienie serc świętym duchem Bożym: „A myśmy otrzymali nie ducha świata, lecz Ducha, który jest z Boga, abyśmy wiedzieli, czym nas Bóg łaskawie obdarzył” (1 Kor. 2:12). Duch Boży pozwoli nam rozróżnić co jest prawdą a co jest podstępem.

Bóg obiecał, że zwodnicze działania tego starodawnego węża zostaną ostatecznie zakończone wraz ze zniszczeniem szatana: „W owym dniu ukarze Pan swoim twardym, wielkim i mocnym mieczem Lewiatana, zwinnego węża Lewiatana, węża skręconego, i zabije smoka morskiego” (Izaj. 27:1). Historia buntu szatana i jego ostateczne zniszczenie nauczy ludzkość zagrożenia związanego z dumą, ambicją i nieposłuszeństwem.

Bóg zmiażdży starożytnego węża, diabła, pod stopą Chrystusa (Rzym. 16:20). Z chwilą tą zakończy się dla całego Bożego stworzenia czas oszustwa, kłamstwa, pół-prawdy i każdego innego błędu. Od tej chwili, na każdym poziomie istnienia, panować będzie jedynie niebiańska mądrość i prawda. Chwalmy Pana za tę wspaniałą obietnicę i wyczekujmy jej z utęsknieniem.

Ernest Kuenzli